

Klincz, Daj nam

I znäoczony wzrok,
W oczach strach i gniew;
Kaädy dzieä, kaädy rok
Wciä, oddala nasz brzeg.
Lecz gäno nikt nie powie nic,
Szkoda juä nawet säw -
- Zostaä z nich ledwie pyä
I ten äal - jak mur...
Spadajä äzy z kaädego dnia,
Biegnä sny pod wiatr,
Tylko czas prawä zna,
Nieprzekupny od lat.
A kiedy juä nie starcza siä,
Chce siä iä gdzieä städ,
Chce siä äyä, sobä byä,
Wyrwaä z nas to zäo.
Daj nam wiarä,
Daj nam siä ä
I säowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
I znäoczony wzrok... etc.
Daj, daj nam wiarä,
Daj, daj nam siä ä
I säowa ulecz z ran -
- Daj nam, daj nam!
A kiedy juä nie starcza siä... etc.